

STANOVISKO VLÁDY

**k návrhu poslanců Heleny Langšádlové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska,
Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila
Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických
komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 421)**

Vláda na své schůzi dne 1. dubna 2019 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Vláda, stejně jako předkladatelé uvedeného návrhu novely zákona o elektronických komunikacích, podporuje snahu učinit trh s poskytováním služeb elektronických komunikací více konkurenční a pro spotřebitele tím pádem výhodnější. Tuto problematiku se vláda snaží řešit prostřednictvím vlastního návrhu novely zákona o elektronických komunikacích, který schválila dne 27. února 2019 svým usnesením č. 145 a jenž již byl postoupen Poslanecké sněmovně a je jí projednáván jako sněmovní tisk č. 420. Vláda se domnívá, že jí připravený návrh zákona upravuje problematiku spotřebitelských smluv v oblasti elektronických komunikací na rozdíl od předloženého poslaneckého návrhu zákona komplexně.
2. Vláda upozorňuje, že při porovnání právní úpravy navrhované skupinou poslanců s jejím odůvodněním není zřejmé, zda skupina poslanců skutečně zamýšlí, aby navrhovaná právní úprava dopadala na všechny služby elektronických komunikací, nebo pouze na smlouvy uzavírané s „mobilními operátory“.
3. Vláda upozorňuje na stávající ustanovení § 63 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích, který stanoví maximální délku výpovědní doby pro smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací nebo připojení k veřejné komunikační

síti. V případě schválení poslaneckého návrhu zákona by tak došlo k jisté konkurenci výpovědních dob, která by mohla být podle názoru vlády pro spotřebitele spíše matoucí, neboť by podle okolností daného případu buď platila ve smlouvě sjednaná výpovědní doba (maximálně 30 dnů), nebo výpovědní doba 7 dnů stanovená zákonem ve smyslu úpravy navrhované poslanci.

4. Vláda rovněž upozorňuje, že pro případ, kdy je s ukončením smlouvy o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací spojeno přenesení telefonního čísla, je délka výpovědní doby již v současné době limitována ustanovením § 63 odst. 12 zákona o elektronických komunikacích. Toto ustanovení je navíc vládním návrhem novely (sněmovní tisk č. 420) měněno tak, že lhůta pro zánik smlouvy je zkracována ze stávajících 10 dnů na 2 dny, přičemž tuto úpravu § 63 odst. 12 zákona o elektronických komunikacích vláda považuje pro spotřebitele za výhodnější.